

temma allamba kumme taiwa tähhe omma ja ütstöiskumnes meie ma-ilm, ne jooskwa korin allati temma umbre ni kui ne ütstöiskummend jonekest sin umbre se ristikese keskpaiigan tömmatu omma. —

Ja an: Mes weel! — Ei ma ussu! — Kas ma sis ei olle nänuu, kuis päiw hommungul ülestulley, ja taiwa möda eddest kõnnis, seik kui temma ärra te lähhäp. Ent se meie ma, se ei jõe iks kōhheke. —

Reissa: Silma petwa peake! Ürra ussu! — Kui sinna wanfrega kiwwi uust möda söidat, sis sa tunnet kül, et pörrutat, et sa paigal ei saisa. Ent kui sa lootsikun jōlle möda henda alla loffet, kae — sis ei sa sinna surembat arwo, kos saiat wai söidat; — ja pu ja puhma, mes jōe were pääl kassuwa, neid näet ötse kui lendasse nemma sinuust möda. Mes sis weel tost ütelda, kui se ma-ilm taiwa al rühjast läbbi lendap. Eiga sääl ei heiju, ei pörruta midda. — Sääl arwat sinna sis, et päiw jōse eddest, ni kui wasta tuipa ehk puud jōe were pääl sinuust näiti mödajooskwa, kui essi söitman ollit. Ent ommete saisap päiw paigal, ja essi lendat selle ma-ilmä pääl kui sure taiwa säljan temmast möda. Ja terga ja opnu innemise omma sedda kigest ärrakoenu ja wäijorwanu, et päiw iks paigal saisap, ja et meie ma-ilmä temma umbre peap jooskma, ni kui allamb üllemba umbre tallitar.

Janizenne rapput pääd, ja üteti: „Kute nüüd, wai ni! — Mes sis jälle ne mu paljo jone sääl tuhha pääl näitawa, mes umbre se päiwakese tömmatu omma.“

Reissa koste: „Ne omma ne teewa, kost ne ütstöiskummend allamba umbre se päiwake neide kesken jooskwa. „Kige lähhämban päiwa mant, kōhhes number 1 om tettu, „om üts ma-ilm, mes paljo wāhhemb om, kui meie ma-ilm, „ja ei nätta tedda surembat meie man, et temma wāega „liggi päiwa henda hoisap, ja päiwa walgus temma paist- „misse kinnikattap. Number 2 om pea meie ma-ilmä suru, „ja nimmitetas tedda hommungutse ja öddangutse hao-tāh- „hes. Temma hoisap henda iks päiwa liggi, kui tössap „wai loiele om lānu. Se om sis üts illus, selge, wallus „taiwa-tāht, mes ma-mees te ärratunnep.“ —

Sis tännitiwa latse kif ütseförr ga: „Hao tähte tun- „neme kül. Wai to ka meie päiwake umbre jōse!“

Ent reissa kõnnel päle: „Number 3 se om sis meie „ma-ilm essi. Se om sis tol rahwal, mes hao tähte pääl „ellap, nisamma suur pea nätta, kui meile se hao täht.“

Latse tännitiwa jälle: „Meie ma-ilmä ürlite iks su- „remba ollewat, kui hao täht om!“

Reissa koste: „Ei olle ka paljo, ent kaega, to mes „neljanda numbre alla om pantu, om wāhhemb weel kui „se hao täht. — Sis tullewa nelli koggoniste wāifest tähte, „mes silti meie ma päält filmaga suggute ärra ei nätta, „ja jooskwa ka iks päle omma teed umbre päiwake.“

Latse küsüwa sis: „Kas nelle sis mannu om mintu, „neid kaema?“

Reissa sellet sis nida: et „kaetas läbbi sesuggutse klast, „ni kui priili klast, mes pilksilmä kutsutas, säratsaga „nättas iks ärra kül. — Ent pärran neidsammu om weel „tolm tähte, 9ma, 10da ja 11da numbre al, mes surembas „arwatas kui meie ma-ilm, ja nättas neid taiwa külge sil- „miga kül ärra, kui neid töiste hulgast moistat wäljaorst. — „Pärran neid ei olle sis meie päiwake wallitsusse al muud „keddake.“ —

Ent wāike Jon jäi mõtlema, ja hōit: „Kōhhes sis „ku om jänu, tood ürlite ka, et meie päiwake wallitsusse „al piddi ollema?“

Sis koste se Reissa: „Kae, kas miana pea es olles „kuud kaotanu. — Dige kül! — Ent ku ei olle siski ka „ommete mitte neide töiste ütstöiskumne arwun. Ku om „allambast joust kui mu. Temma om jälle meie ma-ilmä „allamb teendri, ni kui minna ütl, et iks ka taiwa tähte „man üllembid ja allambid om. — Kaega sija tuhha päle! „Meie ma-ilm jōse sääl 3da numbre al umbre päiwa, ja „nüüd teme ütse kriipsokese temma kōrwale, se om sis se ku „temma liggi, se wōttap sis jōsten iks temma umbre ja „temmaga ütten päle eddest, ni kui hä terraw kutsikōkenne „omma perremihhego. Ja ni kui meie ma-ilmale se üts „ku ennege mannu säetu om, ni om pilksilmaga nätta, et „tol tähhet, mes 9ma numbre al saisap, om 4 kuud; tol